

Hur det startade

2009 var ett märkesår för Sandvikens samfällighet. Då fyllde föreningen 40 år.

Det var nämligen på sommaren

1969 som tomterna började säljas. De första som

fann köpare var inte oväntat sådana som hade utsikt över Yngaren. Sedan gick det snabbt. Redan på sommaren 1970 var mer än femtio av ett nittiotal planerade tomter sålda, och några var också bebyggda.

Då hade planeringen av projektet varit igång i några år. Redan 1965 hade det stora tomtområdet styckats av från gården Sandvik, där huvudbyggnaden för resten står kvar. Det är det gula huset på vänster sida om vägen, när man just har kört in i området. Huset är kvar i släktens ägo. Barnbarnen bor där.

Säljare var lantbrukarparet Svea och Ingvar Lövgren, som några av de äldre medlemmarna i samfälligheten fortfarande kommer ihåg. Ingvar Lövgren blev något av en allt i allo för de inflyttade husägarna, de flesta stadsbor.

En viktig sak var att samfälligheten redan från starten, påhejad av den dåvarande Björkviks kommun, anlade ett gemensamt system för vatten och avlopp. Men med åren blev anläggningen sliten och drog stora kostnader. Styrelsen strävade därför i flera år med att få Katrineholms kommun att överta ansvaret. Det lyckades också till sist år 2000, då Kurt Perttu var ordförande.

Beslutet om den kollektiva anläggningen är en sak som samfällighetens medlemmar under de gångna fyrtio åren har haft anledning att vara tacksamma för.

Det var också en sak som exploitören och mäklarfirman Ragnar Bjurfors tog fasta på i sin annonsering. Detta liksom löftet om "fina bad och fiske".

I ett reportage i Katrineholms-Kuriren i augusti 1970 beskrevs

Sandviksprojektet som "dyrt men rejält".

Och i en annons från Bjurfors i samma nummer fanns det lugnande

beskedet: "Säljaren garanterar värdestegring genom garanterat återköp till högre

pris". Annonsen avslutades med uppmaningen: "Följ skyltarna till Klubbviken!" Det har också många människor gjort under åren.